

saaledes at det Nye blev indskrænket til det mindst Mulige; men ved Siden deraf blev det som Offer for den thvste Afst. for al cognatiff Arvesølge, der navnlig vilde have været en Raæfsel for det flesvigholsteenske Ridderskab, af hvis Medlemmer et har havt en meget stor Indflydelse paa Arvesølgelovens Affattelse, fastholdt, at ikke en hvilken som helst Mandslinie, nedstammende fra Kong Christian den 9de, skulde være arveberettiget, men at kun den, som var udsprungen af hans Ægtefælle med daværende Prindsesse Louise, skulde i Kraft af Thronfølge-loven og en heel Deel mellemliggende Retsacter, hvis retslige Betydning man iøvrigt har bortkastet, men gennem hvilke der gik en dygtig, sund og fornuftig Tankegang, være arveberettiget. Nu spørger jeg den ærede Rigsdagsmand, om det er hans Mening, at dette skal forandres — vi tale jo her kun om Eventualiteter — saaledes, at Descendentsen af et andet Ægtefælle, som Kong Christian den 9de maatte indgaae, ogsaa skulde være arveberettiget. Det var det andet Punkt. — Den ærede Rigsdagsmand har fremdeles foreslaaet, at Thronfølgen skal kunne forandres ved Lov, hvorimod den efter Udkastets § 1 kun vilde kunne forandres ved Grundlovsbestemmelse. Om hvad der her er hensigtsmæssigt, derom kan der naturligviis disputeres, men jeg skal dog bemærke, at man ikke pleier i Grundlove at udpege enkelte Punkter som saadanne, hvis Forandring ikke kræver grundlovmæssig Behandling og alle de Garantier, som ere en Følge deraf. Man gjør det kun, naar man anseer en Forandring i en Bestemmelse for nær forestaaende, og det er i Grundloven af 5te Juni kun steet paa eet eller allerhøist to Steder, hvor man i Grunden ønskede allerede dengang at faae indført noget Andet, men hvor Forudsætning derfor ikke var tilstede, og denne Regel har den ærede Rigsdagsmand ogsaa selv fulgt i sit andet Endringsforslag, hvori han siger, at, naar en ny Communallov er givet, skulle Landstingsvalgene ved Lov kunne gaae over til de større kommunale Raad. Hvor man altsaa ved Grundlovens Affattelse har forudsæet, at det, man efter Omstændighederne maatte slaae fast som Grundlov, rimeligviis inden 50e Tid kunde blive forandret, og man endogsaa ønskede en

saadan Forandring, der har man søgt at gjøre Afdelingen dertil saa let og beqvem som mulig ved at berøve en saadan Bestemmelse den Sanction, som ellers ligger i en Grundlovsbestemmelse, og af hvis store praktiske Betydning vi Alle ere gjennemtrængte, idet det har viist sig, hvor overordentlig vanskeligt det er at forandre en Grundlov. Jeg veed ikke, om det har været den ærede Rigsdagsmands Mening, til de Ting, om hvilke man saaledes forudsæer, at de om 50e Tid kunne blive forandrede, og hvis Forandring man anseer for ønskelig, at henregne Thronfølge-loven; hvis ikke, er det Skade, at han ikke har raadsført sig med de „ærgerlige“ Jurister, hvorved han sikkert vilde have undgaaet den Incurie at sætte „Lov“ istedetfor „Grundlov“. — Endelig har den høitærede Conseilspræsident gjort opmærksom paa, at det virkelig ikke er gjort med at sige, at der skal vælges en Rigsforstander, der skal optræde paa den høieste Post i Riget og i det Mindste med Hensyn til eet Punkt udøve kongelig Myndighed, naar der ikke siges, af hvem, paa hvad Maade og under hvilke Former. I den oprindelige Grundlov var der som bekendt i saa Henseende taget meget exacte Bestemmelser, og, er der noget Tilfælde, hvor det er nødvendigt, at selve Loven maa indeholde det utvilsomme Svar paa, hvad der skal foregaae — hvorledes, hvor og naar — da er det netop for saadanne Tilfælde, hvor man virkelig staaer paa Dørtærskelen af Revolutionen, altsaa, at sige, at der skal vælges en Rigsforstander, og saa overlade til Biskop og Biskop og Borherre, eller hvad man vil kalde det, hvorledes han skal komme tilstede, og derved indbyde alle mulige agnatiffe og cognatiffe Gjerrigheder til at forsøge paa at sætte deres Villie igjennem, det vilde dog være i allerhøieste Grad iøvrigt. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand i, at, efterat Londonertractaten stammelig er bleven sønderriven af dem, der have indgaaet den, eksisterer den ikke for os, og har ingensomhelst forbindende Kraft for os; og at derimod Kong Christian den 9de og hans Afkom af Ægtefælle med vor nuværende allernaadigste Dronning skal regjere i Landet, og at dette skal stee — thi ogsaa det er sprunget over — efter den lineale Arve-